

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Crăciun Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 mai 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, în cauza penală privind-l pe

Crăciun Ion Xxxx, născut la xxxxxx,
originar din s. Xxxxxx, r-l Xxxxxx,
domiciliat în Xxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 24.12.2015 – 25.05.2016;

Instanța de apel: 23.06.2016 – 13.10.2016;

Instanța de recurs: 22.12.2016 – 01.02.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 mai 2016, inculpatul Crăciun Ion Xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a) și art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită în baza:

- art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni;

- art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, s-a aplicat pedeapsa definitivă inculpatului Crăciun Ion sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă integral acțiunea civilă și s-a încasat de la Oborocean Vladislav, Popov Cristian și Crăciun Ion în beneficiul părții civile Chiriță Valeriu prejudiciul material în sumă de 1320 lei.

S-a încasat de la Crăciun Ion în beneficiul părții civile Chiriță Valeriu suma de 200 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Popov Cristian și Oborocean Vladislav în beneficiul părții civile Chiriță Valeriu câte 150 lei fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Oborocean Vladislav Vasile și Popov Cristian Ion, hotărârea în privința cărora cu recurs ordinar în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Crăciun Ion, precum și inculpații minori Xxxxx Xxxxx și Xxxxx Xxxxx, împreună și după o înțelegere prealabilă între ei, la data de 15.05.2015, aproximativ la ora 01:00, având intenția răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, cu o șurubelniță au deteriorat lacătul și au încercat să răpească automobilul de model „Vaz 21061” cu n/î Xxxxxx, ce aparține lui Chiriță Valeriu, parcat în curtea blocului locativ de pe str. Xxxxxxxx, mun. Chișinău, dar din cauze independente de voința lor, nu și-au realizat intenția până la capăt, fiind observați de către proprietar.

Ulterior, la 15.05.2015, aproximativ la ora 01:50, minorul Xxxxxx Xxxxxx, împreună și în urma unei înțelegeri prelabile cu Crăciun Ion și minorul Xxxxxx Xxxxxx, având intenția răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, prin forțarea lacătului, au răpit automobilul de model „Vaz 21061” cu n/î Xxxxxx, parcat în curtea blocului locativ ce pe str. Xxxxxxxx, mun. Chișinău, ce aparține cetățeanului Castraveț Afanasie și fără să pornească motorul, au împins automobilul, deplasându-se până la str. Xxxxxxxx, mun. Chișinău, după care l-au abandonat.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpaților în baza art. 27, 192¹ al. (2) lit. a) Cod penal - tentativa de răpire a mijlocului de transport, fără scop de însușire, săvârșită de mai multe persoane și în baza art. 192¹ al. (2) lit. a) Cod penal - răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire, săvârșită de mai multe persoane.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Pavalatii Alexandru în interesele inculpatului Crăciun Ion, prin care a solicitat aplicarea lui Crăciun Ion a unei pedepse mai blânde, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivarea apelului declarat, a indicat că nu este de acord cu sentința nominalizată în partea stabilirii pedepsei și anume refuzul de aplicare a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Potrivit sentinței, instanța nu a constatat careva circumstanțe agravante în privința lui Crăciun Ion, dimpotrivă a constatat circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției. Tot potrivit sentinței instanța a considerat că aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării sentinței în privința inculpaților nu va atinge scopul corectării și reeducării acestora, reintegrării în societate, deoarece aceștia anterior au fost condamnați la infracțiuni similare, însă nu au conștientizat aceasta și din nou au comis infracțiuni, iar inculpații Xxxxx Xxxxxx și Xxxxx Xxxxxx, au comis infracțiunile în termenul de probă, nu au loc permanent de trai și se ocupă cu cerșitul.

Astfel, Crăciun Ion nu a comis infracțiunea în stare de recidivă, nu a comis infracțiunea în termen de probă, vina a recunoscut-o integral, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Crăciun Ion, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Crăciun Ion în baza dispozițiilor art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal - tentativa de răpire a mijlocului de transport, fără scop de însușire, săvârșită de mai multe persoane și în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal - răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire, săvârșită de mai multe persoane.

Cauza penală a fost examinată în instanța de fond în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.

364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Crăciun Ion, fiind asistat de către un avocat (f.d. 146, vol. II).

Necătând la faptul că inculpatul Crăciun Ion și-a recunoscut pe deplin vina în cele incriminate, culpa acestuia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a) și art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost dovedită și prin următoarele probe, administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond, și anume prin: declarațiile părților vătămate Chirița Valerii și Castraveț Afanasie, declarațiile martorilor Peciul Tudor și Cabanov Serghei, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2015 (f.d. 7-8, vol. I), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2015 (f.d. 140-141, vol. I), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 18.05.2015 (f.d. 153-154, vol. I), raportul de expertiză dactiloscopica nr. 5762 din 05.08.2015 (f.d. 115-183, vol. I), raportul de expertiză nr. 8112 din 04.08.2015 (f.d. 198-206, vol. I), procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului minor Xxxxx Xxxxxx la fața locului din 17.12.2015 (f.d. 142-150, vol. II).

Autorul apelului a fost de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, însă a criticat hotărârea primei instanțe referitor la aplicarea pedepsei inculpatului sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, considerând că în privința acestuia urmau să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a ținut cont de criteriile de stabilire a pedepsei și individualizare a pedepsei, de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru faptele săvârșite, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 7, 75-78 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ținând cont de trecutul infracțional al lui Crăciun Ion, se atestă că inculpatul a intrat în repetate rânduri în conflict cu legea penală, anterior a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate, cu aplicarea art. 90 Cod

penal. Necătând la aceasta, Crăciun Ion nu și-a făcut concluziile necesare, nu și-a corectat conduita în vederea respectării legii penale, săvârșind noi infracțiuni în termenul de probă și demonstrând astfel ineficienta unei pedepse non-privative de libertate în coraport cu personalitatea sa.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, nu sunt temeiuri de aplicare a instituției suspendării executării pedepsei față de inculpatul Crăciun Ion, deoarece inculpatul poate fi corectat și reeducat numai prin executarea reală a pedepsei cu închisoare, și anume această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Crăciun Ion, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului Crăciun Ion în baza art. 90 Cod penal, să-i fie suspendată executarea pedepsei stabilite.

În argumentarea cererii de recurs a menționat că, instanța de apel incorect a constatat existența antecedentelor penale, nu a constatat careva circumstanțe agravante, însă, dimpotrivă a constatat circumstanțe atenuante ca: recunoașterea vinei și căința sinceră, situație în care consideră că merită o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei pentru infracțiunea comisă.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul inculpatului, Pavalatii Al., invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal atestă că, recurentul declarând recursul ordinar, a invocat temeiurile stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Crăciun Ion și critică hotărârile judecătorești numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că, în speță nu au fost identificate careva interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, or, aceasta și-a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer de cele comise.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, ținând cont de trecutul infracțional al inculpatului, Colegiul penal menționează că, acesta anterior fiind condamnat i-a fost stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, însă necătând la aceasta inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare, nu și-a corectat conduita în vederea respectării legii penale, a săvârșit noi infracțiuni în termenul de probă, demonstrând astfel ineficiența unei pedepse non-privative de libertate în coraport cu personalitatea sa.

În acest sens, instanța de recurs conchide, că instanțele de fond just au concluzionat că va fi rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite, deoarece analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde. Adică este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului, atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia și întemeiat au concluzionat că nu sunt temeiuri de aplicare a instituției suspendării executării față de inculpatul Crăciun Ion, deoarece acesta poate fi corectat și reeducat numai prin executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

Totodată, Colegiul penal menționează și faptul că argumentele recurentului, precum că la stabilirea pedepsei instanța de apel, nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, nu pot fi reținute, deoarece recunoașterea vinei este o circumstanță atenuantă, mai mult că această circumstanță este un drept al inculpatului, care deja a fost luată în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece după conținutul lor sunt similare celor

consemnate în cererea de apel, respectiv asupra acestora instanța de apel s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat și în pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, reiterarea cărora nu mai este necesară.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 – 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Crăciun Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui **Crăciun Ion XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **01 martie 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana